

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 32 (655).

СУБОТА,

26

ЛИСТОПАДА

1960 року

Ціна 20 коп.

**ПРИЙДІТЬ
ПОДИВІТЬСЯ**

КОРОТКО

«В здоровому тілі здоровий дух» — сказали голова спортради істфаку Явний і його товариші. І вирішили, що на факультеті треба організувати виробничу гімнастику.

Розпочали самопливом, а в понеділок на дощці об'яв історичного факультету з'явився новий наказ декана, доцента К. Г. Мигалія: з метою підвищення працездатності та зміцнення здоров'я студентів з 14 листопада на всіх курсах проводити після третьої пари,

від 11.45 до 11.50, щоденну виробничу гімнастику. Загальне керівництво покласти на старшого викладача кафедри фізвиховання О. Л. Крижанівського, безпосередню організацію — на старост курсів та викладачів, чий лекції припадають на цей час.

Чи виконується наказ декана, спитаєте ви. Так, і дуже активно. Прийдіть, подивіться і розпочинайте й собі. Корисна справа!

І РОСТИ І ДІЯТИ

(ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ)

16 листопада відбулися загальноуніверситетські звітно-виборні партійні збори. У своїй доповіді секретар партійного бюро університету Л. Х. Калуст'ян зробив всебічний аналіз всієї діяльності партійної організації за звітний період.

ІДЕОЛОГІЧНА РОБОТА

Найважливішою і невід'ємною частиною всієї діяльності парторганізації є ідеологічна робота. Велике місце в ній займає робота кафедр суспільних наук.

Доповідач вказав, що кафедри суспільних наук, у відповідності з рішенням минулорічних зборів, домоглися більш тісного контакту у своїй роботі. Це допомагало працівникам кафедр краще виконувати свої завдання в галузі наукової, педагогічної та виховної роботи.

Багато уваги і часу кафедри суспільних наук і особливо кафедра історії КПРС приділили підготовці та проведенню республіканської конференції з питань комуністичного виховання. Було опубліковано короткий зміст доповідей та виступів на конференції. Працівники кафедр суспільних наук взяли також активну участь у підготовці та проведенні загальноміської та університетської конференцій, присвячених 90-річчю з дня народження В. І. Леніна.

Позитивним в роботі кафедр є те, що вони почали ширше залучати студентів до самостійної роботи над вивченням марксистсько-ленінської теорії. Далі доповідач зупиняється на недоліках, які ще мають місце в роботі кафедр суспільних наук. Кафедри ще недостатньо допомагають районним комітетам партії в тих районах, які за ними закріплені. З великим запізненням, з вини тов. Шумського, почали читатися лекції з історичного матеріалізму на V курсі, а кафедра філософії своєчасно не звернула на це уваги. Тематика наукових досліджень багатьох членів кафедри історії КПРС ще далека від завдань сучасності.

ПРОПАГАНДА І ВИВЧЕННЯ МАРКСИСТСЬКО-ЛЕНІНСЬКОЇ ТЕОРІЇ

Сітка партійної освіти в минулому році будувалася на основі вимог XXI з'їзду КПРС і постанови ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах». В роботі сітки партійної освіти брали участь всі професори, викладачі, лаборанти і технічний персонал, всього 592 чоловіки, в тому числі 241 комуніст.

Основною формою підвищення ідейно-теоретичного рівня працівників університету була самостійна робота над творами класиків марксизму-ленінізму.

На всіх факультетах були проведені теоретичні конференції. Важливою формою підвищення теоретичного рівня професорсько-викладацького складу були методологічні семінари. Добре проводили заняття комуністи тт. Іванов, Щербак, Ланда, Костарев, Коган.

Велику пропагандистську роботу проводять вчені серед трудящих міста і області. З лекціями в народному університеті виступали викладачі кафедр історії КПРС, філософії, політичної економії, біологічного факультету.

Партійними організаціями філологічного, історичного, географічного, фізико-математичного факультетів були організовані виїзди викладачів та студентів в райони області з лекціями та концертами художньої самодіяльності.

Цікаво пройшли виїзні засідання кафедр історичного факультету, присвячені 90-річчю з дня народження В. І. Леніна. Такі засідання відбулися на заводах ім. Січневого повстання, ім. Жовтневої революції, канатному заводі.

Комуністи юридичного факультету виступили з цікавою ініціативою. Вони організували вперше на Україні суспільний інститут правових наук, який успішно працює.

Однак в роботі партійної освіти є недоліки. На факультетах не здійснюється ефективний контроль за якістю виконання індивідуальних планів самостійної роботи комуністів і безпартійних.

На допомогу вивчаючим марксистсько-ленінську теорію не були організовані цикли лекцій з філософії, історії КПРС, політичної економії.

АГІТАЦІЙНО-МАСОВА РОБОТА

Агітколектив університету нараховує 152 агітатори, в тому числі 30 членів КПРС. Більшість агітаторів цікаво організовували роботу в групах, пов'язуючи її з життям, навчанням і дисципліною студентів. Заслуженою повагою і авторитетом серед студентів користуються агітатори тт. Ярцева, Меліхов, Беркович, Збандуто, Бракін.

Кафедри в цьому році більше займалися виховною роботою серед студентів. Так, кафедра історії СРСР (зав. кафедрою тов. Меліхов) протягом року неодноразово обговорювала питання про участь викладачів у політико-виховній роботі. Ряд кафедр біологічного та хімічного факультетів брали активну участь у вихованні студентів. Завідуючі кафедрами, проф. Воробйов, Савчук, Файтельберг, Тульчинська, доценти Позігун, Домбровська відвідують політінформації, які проводять агітатори — співробітники їх кафедр, цікавляться навчанням і дисципліною студентів.

Однак не всі кафедри університету по-справжньому займаються політико-виховною роботою серед студентів. Якби завідуючі кафедрами фізико-математичного факультету більше приділяли уваги цьому питанню, то дисципліна і результати навчання на факультеті були б далеко кращими.

Велике виховне значення мали зустрічі професорсько-викладацького і студентського складу з старими комуністами, тт. Жигмунтом, Рудневим, Правдіним, Гавриловим, які особисто знали В. І. Леніна.

Проводилися зустрічі з членами бригад комуністичної праці, передовиками сільського господарства, українськими письменниками, учасниками експедицій на гідрографічному судні «Витязь».

Але політична агітація не завжди носила дійовий, наступальний характер. Викладачі мало проводили індивідуальних бесід з студентами, рідко бували в студентських гуртожитках.

НАВЧАЛЬНА РОБОТА

Виконуючи рішення XXI з'їзду КПРС та вимоги Закону про зміцнення зв'язку навчання з життям, колектив університету під керівництвом партійної організації здійснив заходи, спрямовані на покращення підготовки молодих спеціалістів. В 1960 р. Одеський держуніверситет закінчило 1448 молодих спеціалістів.

Організовано пройшла весняна екзаменаційна сесія. Успішність становить 90,6% проти 87,8% в минулому році. Більш високих показників досягли студенти-комуністи. Авангардну роль у навчанні відіграють студенти-комуністи Кухта, Нечитайло (історичний факультет), Постоловська (географічний факультет), Малиновський (фізико-математичний факультет).

Успішність студентів-виробничників I курсу складала 90,8% при загальній успішності студентів цього курсу — 86,3%. Таке ж становище на II і III курсах.

Поряд з цим треба вказати, що весняна екзаменаційна сесія викрила ряд важливих недоліків у постановці навчальної роботи на факультетах. 173 студенти одержали незадовільні оцінки. Було виключено з університету 5 чоловік, 9 залишено на повторний курс.

Здійснюючи Закон про зміцнення зв'язку школи з життям, партійна організація університету надавала особливого значення роботі з студентами — заочниками-вечірниками.

Багато уваги за звітний період партійне бюро університету і партійні організації факультетів приділяли питанням зміцнення навчально-трудової дисципліни і домоглися в цьому напрямку певних позитивних результатів.

(Продовження на 2 стор.)

Чи не забагато?

Четвер, 17 листопада, був на історичному факультеті дуже бойовим. Особливо його 15 година. На цей час було призначено: 1) відкриті засідання Вченої ради факультету з цікавим порядком денним: доповіддю члена редколегії журналу «Новая і новейшая история» Ю. Д. Писарева: «Підсумки міжнародного конгресу істориків у Стокгольмі» та конференцією читачів журналу; 2) засідання гуртка історії середніх віків та 3) засідання гуртка історії СРСР. Крім того, на 18-ту годину було призначено зустріч з студентами-іноземцями в Будинку вчених з нагоди Міжнародного Дня студентів. На зустріч одержали запрошення 50 студентів істфаку.

Чи не забагато для одного дня, товариші історики?

Та чи тільки історики?

На той же таки четвер і на ту ж таки 15 годину дня на філологічному факультеті запланували обговорення спектаклю «Обещанная звезда» з участю акторів; засідання гуртка стилістики художньої мови і... Читаємо об'яву:

«Університетська літературна студія збирається 17 листопада, о 15.30, у вестибюлі філфаку. Запрошуються всі пишучі, крім авторів детективних романів. Спішіть, пишіть! Порядок години: 1) організаційні питання та ін. 2) нові вірші, 3) нові оповідання, 4) нові повісті, 5) нові епопеї...»

Що ж робити? Куди йти? Чому на факультетах забувають, що четвер — день роботи наукових гуртків?

ТЕПЛО І ЩИРО

15 листопада хор нашого університету виїжджав з концертом до польського заводу ім. Жовтневої революції. Виступ був присвячений Декаді українського мистецтва і літератури в Москві. Хор виконав «Гімн демократичної молоді», «Реве та стогне Дніпр широкий», індонезійську «Пісню рибалок». Кожна пісня викликала бурхливі оплески слухачів.

Теплою і щирою була ця зустріч студентів з робітниками.

Л. МАЙОРОВ.

ТРАДИЦІЙНІ

Традиційні. Так називають їх на фізико-математичному факультеті. Традиційні нероби, традиційні боржники, баласт, зайвий вантаж на курсах

...Серед мальовничих об'яв, поруч з розкладом занять, висить цей великий чорний список з жирно закресленими прізвищами, з виправленими строками перекладання — список боржників. 74!!! 74 студенти, які «не в силі» вчасно скласти заліки та екзамена. Правда, 44 з них вже не боржники (через місяць після призначеного строку). А решта 30?

Кир'язов... Скільки про нього говорили, писали. Скільки разів його виключали і знову відновлювали в університеті. А він? Він вірний собі. 2 роки на III курсі, зараз другий рік на IV. Його колишні однокурсники вже працюють у школах, лабораторіях, на заводах, приносять користь людям. А Кир'язов все ще «бродить в студентах».

Студент II курсу Шустер. Пробачте, що II курсу йому ще далеко, цих 2 нескладених екзамена. Товариші, з якими він разом вступив до університету, вже на III курсі, а він ніяк не може розлучитися з I курсом. Очевидно, доведеться розлучитися з університетом. Декан подав його прізвище на виключення. Така ж доля чекає його колеги — Аврахова (IV курс), Алейнова, Рачка (II курс).

Котик, Конопльов, Мільштейн, Нечаев, Горенчук... Від сесії до сесії, з року в рік — одне й те ж —

заборгованості. Рідкісні гості на лекціях та практичних заняттях, вони зайняті більш складними і важливими проблемами. Конопльов, наприклад, — народний дружинник і турист. Туристські походи, гори, скелі — це да! А загальна фізика? Почекає.

Ми тут не хочемо огудити туризм, але головний обов'язок студента все ж таки — навчання.

Важкий факультет фізат. Це правда. Але якщо акуратно відвідувати лекції, готуватися до практичних занять, то ніякі диференціальні рівняння не страшні.

Студент III курсу Бабич при цих словах іронічно посміхається. Що там диференціальні рівняння чи загальна фізика? От залік з іноземної мови! Ще ж досі позааудиторне читання не складено.

Ідуть заняття. Студенти знайомляться з новими предметами, готуються до наступної сесії. А ці...

Не червоніючи, вони одержують на пошті грошові перекази і навіть не замислюються над тим, що поступово перетворюються на паразитів, тунеядців. Вони вже звикли до свого становища на факультеті, вони навіть не бояться, що їх виключать: адже не виключили Кир'язова. Лав декан? Ну й що? Лав, лав, а строки ліквідації заборгованості пересуває.

Традиційні ледарі, тунеядці, баласт — їм не місце в університеті.

А. СЕМЕНОВА.

І РО С Т И І Д І Я Т И

(ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ)

(Продовження. Початок на 1 ст.)

Однак, ще не зовсім викоринені факти недисциплінованості, ще трапляються порушення учбового режиму з боку деяких студентів.

Партійним і комсомольським організаціям факультетів слід посилити політико-виховну роботу серед студентів, систематично розвивати у них комуністичне ставлення до своїх трудових обов'язків.

УЧАСТЬ СТУДЕНТІВ У НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ РОБОТІ

В справі підготовки висококваліфікованих кадрів велику роль відіграє участь студентів у науково-дослідницькій роботі. У звітний період в університеті працювало 46 наукових гуртків і 3 наукових семінари. Наукова робота студентів в основному зв'язана з науковою тематикою кафедр.

За результатами огляду студентських наукових робіт наказом міністра було відзначено 26 робіт студентів нашого університету.

Доповідач говорить, що до роботи в наукових гуртках залучається ще мало студентів молодших курсів. Наукова частина університету вкрай повільно друкує наукові студентські роботи.

НАУКОВА РОБОТА

Колектив працівників нашого університету виконав значну науково-дослідницьку роботу. Наукові дослідження наших вчених стали більш тісно пов'язуватися з актуальними запитами народного господарства і культури нашої країни. Зросли кількість і обсяг госпдогвірних тем. Найбільш широко госпдогвірні роботи ведуться на географічному факультеті. В 1960 році укладено 11 госпдогвірних, з них на географічному факультеті — 5, на фізичному відділі фізмату — 2 крупних роботи.

Колектив інституту фізики і кафедра експериментальної фізики (професор Кирилов і доцент Сьора) продовжували займатися науково-експериментальними дослідженнями.

На математичному відділі група наукових працівників — професор Гаврилов, доценти Мірак'ян, Каспар'янц, Кіро та інші — працювали над питаннями теорії диференціальних рівнянь та апроксимації.

Значні дослідження з програми Міжнародного Геофізичного року виконуються колективом астрономічної обсерваторії під керівництвом комуніста, члена-кореспондента Академії Наук УРСР, професора Цесевича.

Колективи кафедр хімічного факультету успішно працювали над проблемами гетерогенного каталізу, синтезу полімерів, над механізмами іонного обміну синтетичних смол та хімією комплексних сполук.

Виконуються госпдогвірні роботи доцентів Степанової, Оленович з підприємствами Одеського раднаргоспу. Подають допомогу підприємствам Одеси також кафедри неорганічної і органічної хімії. На факультеті проходить організація науково-дослідницьких і конструкторських робіт науково-дослідної лабораторії під керівництвом професора Давтяна.

Наукові працівники біологічного факультету і ботанічного саду провели дослідження з ряду проблем,

що мають як практичне, так і теоретичне значення.

Одним з важливих недоліків наукової роботи на біологічному факультеті є те, що тут не ведуться роботи методологічного характеру, в яких вчені давали б філософські узагальнення результатам своїх експериментальних досліджень.

Науковці географічного факультету, крім госпдогвірних робіт, багато зробили в галузі фізико-географічного районування сільського господарства Одеської області. Очолювали цю роботу завідуючі кафедрами, доценти Смирнов та Петрунь.

Активною була наукова робота на філологічному факультеті. В 1959—60 рр. науковці філологічного факультету опублікували близько 90 наукових статей і монографій. До Декади української літератури та мистецтва в Москві факультет підготував збірник наукових праць, присвячений творчості Рильського.

Колектив наукових працівників історичного факультету розробляв актуальні питання історії СРСР, історії України, археології, загальної історії. Викладачами кафедри історії СРСР та історії України видано збірник «Знай свій край». Доценти-комуністи Ковбасюк, Некрасов, Першина закінчують роботу над збірником документів з суспільно-політичного руху в Одеському (Новоросійському) університеті обсягом 35 друкованих аркушів. Комуністи Воробей, Чухрій, Раковський підготували до друку книгу «У вогні громадянської війни».

За звітний період було проведено 4 наукових конференцій.

В 1959—1960 році в університеті випущено друкованої продукції загальним обсягом 350 друкованих аркушів, в тому числі одна монографія, три навчальних посібники. В роботі зараз знаходиться ще 6 книг.

За звітний період успішно захистили кандидатські дисертації 12 чоловік. Серед них комуністи Немченко, Шутов, Булатова та інші.

Зараз до захисту представлено 13 дисертацій. Ряд доцентів університету працюють над монографіями, які мають бути подані до захисту як докторські дисертації.

Завдання партійної організації, кафедр, наукової частини — посилити контроль за роботою товаришів, які пишуть докторські дисертації, всіляко стимулюючи їх завершення.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПАРТІЙНА РОБОТА

В цьому навчальному році наша партійна організація значно поповнилася: до складу університету влилися інститут іноземних мов, філологічний факультет педагогічного інституту та філіал Всеукраїнського юридичного заочного інституту. Крім того, на перший курс було прийнято 24 комуністи, переважно виробничники.

Таким чином, у нас зараз є в наявності міцне ядро комуністів з значним партійним стажем та життєвим досвідом.

Велику увагу партійне бюро приділило проведенню партійних зборів.

За звітний період відбулося 9 загальноуніверситетських партійних зборів. На них розглядалися

важливі питання: рішення грудневого Пленуму ЦК КПРС і завдання партійної організації університету; підвищення ролі громадськості в боротьбі із злочинністю та порушеннями громадського порядку; стан та заходи поліпшення науково-дослідної роботи в університеті; робота комсомольської організації і т. д.

Партійні збори були школою для комуністів, тому що до їх підготовки та до обговорення поставлених питань залучалися широкі кола комуністів університету. Краще почали проходити факультетські партійні збори. На них ставилися найбільш важливі питання життя партійних організацій факультетів.

Разом з тим, у проведенні партійних зборів ще мають місце істотні недоліки. Так, наприклад, на фізико-математичному факультеті на закритих партзборах, присвячених виховній роботі, у доповіді та у виступах висловлювалися претензії на адресу декана та деяких інших безпартійних товаришів. Тимчасом ці товариші не могли бути присутні на зборах. Зрозуміло, що від такої критики користі мало.

Протягом звітного періоду регулярно, 2 рази на місяць, відбувалися засідання партійного бюро університету, на яких розглядалися актуальні питання роботи партійної організації. Серед них в першу чергу слід назвати питання про агітаційно-масову роботу на філологічному та біологічному факультетах; про хід вивчення марксистсько-ленінської теорії на філологічному факультеті; про роботу вечірнього відділу; про керівництво комсомолом з боку партійної організації історичного факультету; про хід підготовки до екзаменаційної сесії на ряді факультетів; про роботу кафедри політичної економії.

В центрі уваги партійного бюро стояли найбільш важливі питання виховної, науково-дослідної та учбової роботи.

На засіданнях партійного бюро гострій і принциповій критиці піддавалися недоліки, які мали місце на різноманітних ділянках нашої роботи. Партійне бюро університету посилило контроль за виконанням рішень зборів та постанов партійного бюро.

Багато уваги партбюро приділяло керівництву комсомольською та профспілковою організаціями.

Дуже важливе питання внутріпартійної роботи — це підвищення особистої відповідальності комуністів за доручену справу. Ми можемо констатувати, що більшість комуністів університету беруть активну участь у громадському житті.

В дебатах по звітній доповіді взяли участь тт. Леонов, Богатський, Лобунець, Шульберг, Мамонтова, Сьора, Чухрій, Дмитрашко, Плоткіна, Міщенко, Овандер, Червоний, Нейдорф, Перекрестов, секретар міськкому партії Стамиков, ректор університету Юрженко. Виступаючи проаналізували діяльність партбюро за звітний період, зупинились на виховній та на науковій роботі, на побутових умовах викладачів та студентів, на діяльності вечірнього та заочного відділів, на питанні підготовки наукових кадрів через аспірантуру та докторантуру тощо.

І. Г. Леонов розповів про перебудову лекційних та семінарських занять з історії КПРС, спрямовану на те, щоб навчити студентів самостійно працювати над творами класиків марксизму-ленінізму, а також зупинився на питаннях наукової роботи, де потрібно подолати істотний недолік: віддалення останнім часом наукової тематики кафедри від сучасних завдань комуністичного будівництва.

Н. Плоткіна зауважила, що виховна робота в університеті залишає бажати кращого. Ми ще мало знаємо, як живуть комсомольці, чим вони займаються в позаучбовий час. Викладачі мають більше допомагати комсомолові у виховній роботі. Н. Плоткіна сказала також, що не всі студенти приділяють належну увагу своєму зовнішньому вигляду. Зокрема, зачіски студенток не завжди скромні та акуратні.

О. Г. Лобунець повідомив, що при кафедрі політекономії відкрито аспірантуру. У своїй науковій роботі кафедра здійснює зв'язок з виробництвом, з конкретною економікою. О. Г. Лобунець зупинився також на питаннях атеїстичної пропаганди. Він зауважив, що відповідальний за цю ділянку роботи т. Батюк багато складав планів, але організував лише один вечір.

По лінії партійної освіти недостатня робота проводиться серед працівників студентської та наукової бібліотек.

П. І. Дмитрашко сказала, що недоліком наукової роботи на біологічному факультеті є її багатемність, що заважає виданню те-

матичних збірників, а також те, що науковці факультету розробляють мало госпдогвірних тем. Зараз приділяється багато уваги подоланню цих недоліків. На кафедрі зоології безхребетних, наприклад, під керівництвом професора М. П. Савчука всі співробітники працюють над одною темою. Спільну тему розробляють кафедри гідробіології, зоології хребетних та геоботаніки. Вчені факультету вважають, що настав час змінити систему підготовки наукових кадрів через аспірантуру: мову і філософію складати перед вступом до аспірантури, а весь термін аспірантської підготовки присвячувати самостійній науковій роботі.

О. М. Шульберг зупинився на питанні підготовки наукових кадрів вищої кваліфікації на фізико-математичному факультеті. Він звернув увагу на ті труднощі, які постають на шляху підготовки докторів наук: велика педагогічна завантаженість викладачів, читання багатьох курсів, що не дає можливості серйозно зайнятися наукою, малочисельність кафедр.

О. В. Богатський відзначив, що робота кафедр хімічного факультету розвивається по шляху виконання рішень травневого Пленуму ЦК КПРС: відкрито нову кафедру полімерів, збільшилось число госпдогвірних тем і т. д.

Необхідно розв'язати питання про друкування наукових праць. Зупинився також на питанні підготовки наукових кадрів.

(Закінчення на 4 стор.)

ПРО ПАРТІЙНУ ОСВІТУ

З 1 жовтня розпочався навчальний рік в сітці партійної освіти. Особливості нового року — в зрослому потязі колективу університету, особливо робітників і технічно-обслуговуючого персоналу до підвищення свого ідейно-теоретичного рівня. Якщо в минулому навчальному році сіткою партійної освіти було охоплено 509 чоловік, то в цьому році — понад 600.

Сітка партійної освіти в основному була укомплектована в кінці минулого навчального року. Остаточне завершення комплектування її було здійснене протягом вересня місяця. Основною формою підвищення ідейно-теоретичного рівня професорсько-викладацького складу є самостійна робота над теоретичними питаннями філософії, історії КПРС, марксистсько-ленінської естетики, міжнародних відносин. Спільне обговорення теоретичних проблем здійснюється на теоретичних семінарах, що проводяться один раз на місяць. В університеті створено 35 теоретичних семінарів. Керівниками теоретичних семінарів затверджені висококваліфіковані працівники університету — професори і доценти (професори А. І. Костарев, М. О. Савчук, Р. Й. Файтельберг, доценти Т. Я. Сьора, Б. М. Меламед, Я. М. Шгернштейн, Б. Л. Гуревич, І. М. Ланда та інші).

На фізико-математичному, біологічному, філологічному та інших факультетах створені методологічні семінари професорсько-викладацького складу.

Для обслуговуючого і технічно-

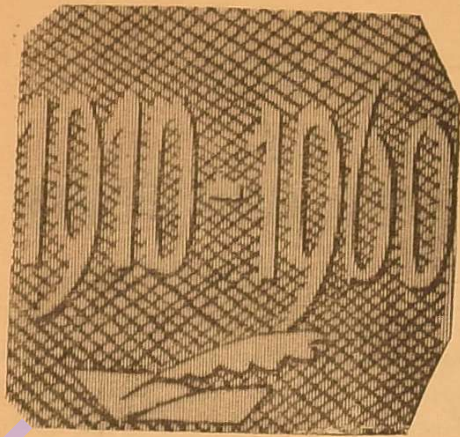
го персоналу створено гуртки точної політики.

Навчальний рік в сітці партійної освіти розпочався з вивчення матеріалів XV сесії ООН. З цього питання проведено 1—2 заняття. Подальша робота здійснюється у відповідності з індивідуальними планами.

Уже стало традицією в університеті проводити щороку дві теоретичні конференції, по одній в кожному семестрі. Підготовку до проведення таких конференцій на факультетах необхідно розпочати вже тепер. Добре зробило партійне бюро біологічного факультету, яке давно затвердило план теоретичної конференції, що буде проведена в кінці першого семестру. Тематика: «Розпад колоніальної системи капіталізму після другої світової війни».

Питання роботи сітки партійної освіти повинні бути в центрі уваги партійних бюро факультетів. Необхідно посилити допомогу з боку керівних теоретичних семінарів і гуртків біжучої політики самостійно вивчаючим марксистсько-ленінську теорію. Треба звернути особливу увагу на відвідування теоретичних семінарів, на якість самостійної роботи. Керуючись Постановою ЦК КПРС «Про завдання партійної пропаганди в сучасних умовах», партійні бюро факультетів з самого початку навчального року повинні широко розгорнути пропаганду марксистсько-ленінської теорії серед широких мас трудящих.

Доцент О. ЛОБУНЕЦЬ.

Великий реаліст

(ДО 50-РІЧЧЯ З ДНЯ СМЕРТІ Л. М. ТОЛСТОГО)

Л. М. Толстой — це цілий світ, кажучи словами О. М. Горького. Світ високих і чистих почуттів, напружених ідейних шукачів, різних художніх відкриттів. Щоб пояснити це надзвичайно складне, суперечливе і прекрасне явище російського життя, потрібен був великий геній. Статті В. І. Леніна про Л. М. Толстого розкривають значення великого художника як дзеркала російської революції, що відобразив її сильні і слабкі сторони, став справжнім виразником ідей і настроїв багатомільйонного російського селянства. В. І. Ленін показав, що думка Л. М. Толстого жила невіддільно від народу до всіх старих порядків, його прагненням зруйнувати казенну церкву, поміщиків і поміщицьке землеволодіння. Розкриваючи соціальну шкоду толстовської проповіді непротизлення злу насильством і морального самовдосконалення, В. І. Ленін підкреслював «розум» письменника, революційну суть його викривань і протесту.

Особливості реалізму Л. М. Толстого — «найтвердішого реалізму», — світове значення його як «кроку вперед в художньому розвитку всього людства» В. І. Ленін пояснює характером, особливостями і світовим значенням російської революції, втіленої письменником з геніальною художньою силою.

Понад півстоліття працював Л. М. Толстой в літературі. Самий процес творчості для нього був засобом пізнання життя, формою активної участі в ньому. Писати для Л. М. Толстого значило робити «добро» своїми творами, відкрити нові важливі сторони в житті, сміливо ставити найбільш глибокі питання часу, битися над їх розв'язанням. Вічно в тривозі і сумнівах, чи виконаний його моральний обов'язок письменника, чи служить благо народові написане ним. Л. М. Толстой нещадний в авторських самооцінках. Його зусилля звернені не на обробку форми своїх творів, а на те, щоб найбільш повно і зрозуміло для всіх втілити їх зміст, ідею, думку. Болісно і довго «передумував» Л. М. Толстой долі своїх героїв, намагався з'ясувати їх характер, не випустити «нитки внутрішнього ходу» їх почуттів.

В пошуках потрібного слова, в намаганні відтворити правду в усій її красі Л. М. Толстой багато разів починав, кидав і знову переробляв написане. Так, наприклад, на створення «Войни і миру» пішло шість років «безперервної і виняткової праці», а для написання «Воскресення» знадобилося десять років.

Одна з головних особливостей Л. М. Толстого — вміння показати «приватне» життя людей в єдності з долею всього народу. «Діалектика душі» в його творах витікає з цілком конкретних соціальних умов, пояснюється ними.

Улюбленого толстовського героя визначає напруженість морально-етичних пошуків; характер його розкривається на шляху зближення з народом.

Перша спроба поставити дво-

рянське життя перед судом народної правди зроблена в образі Ніколеньки Іртеньєва (Трилогія).

Малюючи невдалі намагання героя зблизитися з народною масою («Утра помещика», «Казак»), Л. М. Толстой показує не тільки моральну перевагу народу, але і внутрішній ріст людини, сильної у своєму прагненні до праці і правди.

В образах П'єра Безухова і Андрія Болконського найбільш повно втілюється улюблена думка письменника про духовну єдність інтелігенції і народу.

В значній мірі через образи Костянтина Левіна і Дмитрія Нехлюдова з характерним для обох прагненням зрозуміти причину бідуваль народу, полегшити його долю розкривається складний драматичний зміст російського життя кінця XIX ст.

У вирішальну хвилину, коли герой повинен перейти від усвідомлення зла до боротьби з ним, автор простягає йому евангеліє, нагадує про вічні істини релігії. В цьому виявляється суперечливість поглядів Толстого, утопічність його рецептів рятування людства.

Сила емоціонального впливу толстовського героя, перш за все, в чистоті його морального почуття. Етичне і естетичне начало виступають у творах Толстого в своїй єдності. Хіба не можна віднести до названих героїв Толстого слова самого письменника про те, що «спокій — душевна підлість» і «щоб жити чесно, треба рватися, плутатися, битися, помилятися, починати і кидати, і знову починати, і знову кидати, і вічно боротися і позбавлятися».

Серед «великих питань», поставлених Толстим, головне — це питання про народ, його історичну долю і характер, його національні особливості.

Різноманітність народних типів відтворено з великим ліризмом у військових оповіданнях Толстого — кавказьких і севастопольських.

Малюючи російського солдата в похідній палатці чи в ділі, Толстой підкреслює в ньому риси великої внутрішньої сили, справжньої мужності, кмітливості і гумору, особливий такт і сердечність, повагу до цінностей духовних.

В природі російської хоробрості, на думку Толстого, спокій і простота, відсутність будь-якого хизування і пози, суворе виконання обов'язку. Глибоке розкриття цих рис в характері скромного російського воїна допомогло Толстому показати, що героєм Севастопольської епопеї був народ російський.

Характерне для Толстого протиставлення народу — як джерела всіх духовних цінностей і головної сили історичних подій — соціальної верхівці з її облудною мораллю, станом обмеженістю, показним патріотизмом — лежить в основі «Войни і миру». За зізнанням Толстого, він любив у своєму творі «думку народну». Вона об'єднує весь різноманітний зміст цієї книги, що відбила вирішальний момент в долі російського народу, стала художньою епопеєю його мужності і патріотизму.

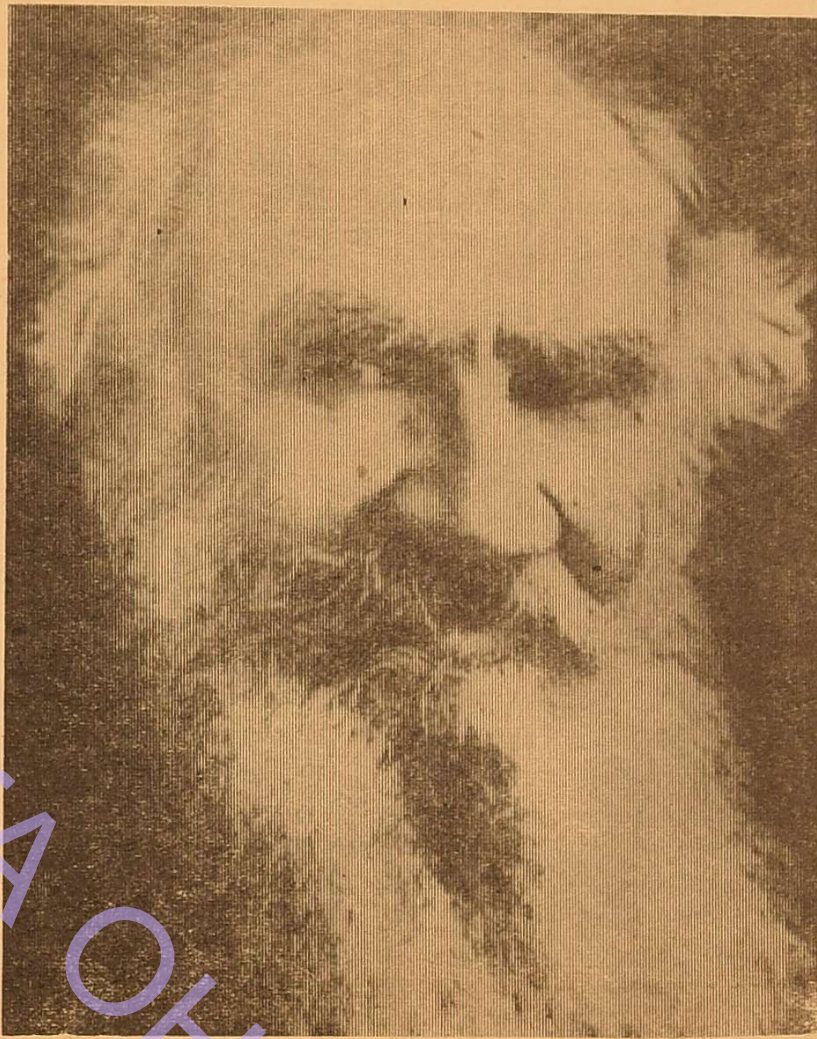
На матеріалі самого роману, що прославляє «дубину» справедливої народної війни, переборюється ре-

акційна ідеологія «каратаєвщини». Всупереч своєму фаталізму в історії, Толстой показав, що історична активність лежить в характері російського народу, складає основу його національного життя.

Тема народу розкривається Толстим на матеріалі сучасної йому

дійсності — кріпосницької і пореформеної. Думка його, за влучним висловом Горького, розвивалась по лінії інтересів селянської маси.

Чудова майстерність Толстого в зображенні народного життя знайшла своє втілення не тільки в

Доцент І. ЦУКЕРМАН.

«КОЛИСКА» ГЕНІЯ

(З ЩОДЕННИКА ПРАКТИКАНТКИ)

«Бути в Ясній Полянці — найбільше щастя для кожної людини в світі, і будь-яка людина біля могили Л. М. Толстого не може не згадати про своє власне життя».

О. Ф. Коні.

Місця, де творили великі письменники, — це живі свідки їх життя. Вони передають ту творчу атмосферу, яка оточувала геніальних художників слова. Минуле тут стає сучасним і постає перед нами у всій своїй незаперечній переконливості. Такі дорогі і близькі мільйонам людей толстовські місця нашої Батьківщини: музеї Л. М. Толстого в Москві і в Ясній Полянці. Ясна Поляна займає особливе місце в житті і творчості Л. М. Толстого. Вона стала, за словами самого письменника, «колискою і могилою» його.

Де б Л. М. Толстой не був: на Кавказі, в Румунії, в Криму, в рядах діючої армії, він повсякчас звертався в думках до Ясної Поляни. Любов до Ясної Поляни була не просто любов'ю до рідної садиби, де пройшли кращі роки дитинства, але любов'ю до всієї Росії.

«Без своєї Ясної Поляни я важко можу собі уявити Росію і моє ставлення до неї. Без Ясної Поляни можливо ясніше побачу загальні закони, необхідні для моєї батьківщини, але я не буду до пристрасної любити її», — писав Толстой.

В музеї є багато такого, що розкриває цікаві деталі творчості Толстого, його життя, формування його поглядів.

В скляній шафі зберігаються його мисливські речі: три крем'яних ружива, привезені письменником з Кавказу, і тульська гвинтівка. В молодості Толстой захоплювався полюванням. Одного разу, під час полювання в яснополянському лісі, Лев Михайлович мало не загинув від ведмедиці, що напала на нього. На все життя залишився на обличчі письменника шрам від зубів звіря, шкіра якого зараз лежить біля роялю в залі побутового музею.

В кабінеті Толстого привертає увагу брила зеленого скла, що лежить на столі, — подарунок робітників Мальцевського заводу, надісланий Толстому в зв'язку з відлученням його від церкви, в 1901 році.

Між будинком-музеєм і літературним музеєм лежить камінь від старого великого будинку з написом:

«Тут стояв будинок, в якому народився Л. М. Толстой».

Нині на місці, де був цей будинок, ростуть високі липи, ясені, модрини. Будинок був проданий і зруйнований в село Довге в 1854 році.

Літературний музей, в якому за життя Толстого розміщалися шкільні класи, відкрився в 1928 році, в зв'язку з сторіччям з дня народження Толстого. Тут зібрані численні видання творів Толстого, ілюстрації до них, фотографії, фотокопії рукописів, портрети і скульптури з Толстого.

Недалеко від Ясної Поляни стоїть група дубів. Вважають, що їм

правдивості і рельєфності його побутових картин і типів, але, і це особливо важливо, як відзначав М. Г. Чернишевський, в умінні відтворювати «погляд» селян «на речі», «переселятися в їх душу».

Починаючи з «Утра помещика» (50-ті роки) і кінчаючи романом «Воскресення» (90-ті роки), Толстой малює різні картини народних страждань.

Вірний правді життя, Толстой відображає наростання селянського протесту. Чурис з «Утра помещика» не довіряє панові, посміюється над ним, але таємно; бачить його дурноту, але не сміє сказати. А мужики з роману «Воскресення», усвідомлюючи свою перевагу над паном, не підкоряються йому: «Мало они нашего брата околпачивали! Нет, брат, шалишь, нынче мы и сами понимаем стада».

В «погляді» російського мужика 90-х років Толстой прочитав не тільки ненависть до пана, але й свідомість своєї сили і права. Таке зображення селянських типів і весь викривальний зміст роману «Воскресення» говорили про наближення революційної грози. Толстому, проповіднику пасивного ставлення до життя, довелося, як писав Горький, майже визнати і виправдати активну боротьбу.

Живими узами зв'язаний Толстой з нашою сучасністю. Гарячий протестант, пристрасний викривач, великий критик, він бере участь у наших боях з світовою реакцією в ім'я торжества життя і миру. Його твори — це краща поетична школа для письменників, невичерпне джерело високих громадянських і естетичних почуттів.

300 років. Вони нагадують описаний в «Войне и мире» старий дуб, біля якого проїжджав в похмурому настрої князь Андрій, направляючись до Ростових. Про ці ж дуби згадується в романі «Анна Каренина», коли Левін шукає Китті з сином, яких захопила в лісі гроза.

Син Толстого Сергій Львович Толстой запевняв, що і гроза, і розбитий блискавкою дуб, і Китті з немовлям і нянькою в гаю — це описання випадку, який трапився в Чемахах з його матір'ю, коли Сергій Львович був маленьким.

Мальовнича дорога веде нас від літературного музею до могили Толстого. На ній нема ні пам'ятника, ні могильного каменя з написом, ніяких прикрас. Толстой сам вказав місце для своєї могили і заповідав, як його поховати. Старший брат письменника Микола, коли вони були ще зовсім малими дітьми, якось сказав, що знає таємницю, відкрити якої зробить всіх людей щасливими. Не буде ні хвороб, ні неприємностей, ніхто нікого не ображатиме, всі любитимуть один одного... Ця таємниця була, як він говорив, записана на зеленій паличці, а паличка зарита біля дороги, на краю яру старого Запазу. Це місце і стало, за заповітом Толстого, його могилою.

Підходячи до цього місця, не можеш не згадати слів Горького: «Геній — сильніше смерті!».

Т. БАРСЬКА,
студентка IV курсу
філологічного факультету.

І РОСТИ І ДІЯТИ

(ЗАГАЛЬНОУНІВЕРСИТЕТСЬКІ ПАРТІЙНІ ЗБОРИ)

(Закінчення. Початок на 1—2 ст.)

Т. Я. Сюра запропонував публікувати наукову продукцію в центральних видавництвах і видавати «Щорічник». Рецензії на опубліковані роботи брати з сторони, тоді вони будуть більш об'єктивними.

Г. П. Міщенко у своєму виступі зупинився на роботі вечірнього відділу. Він відзначив, що парт-організація географічного факультету приділяла багато уваги роботі вечірнього відділу. На вечірньому відділі читають професори, доценти, є бібліотеки, лабораторії і т. д. Незважаючи на все це, успішність на вечірньому відділі погана і причини цього, по-перше, в тому, що тут вчать люди різноманітних професій, по-друге, в тому, що на відділі погано відвідування. Керівники підприємств не завжди створюють умови для навчання студентам-вечірникам. Студенти вечірнього відділу працюють у дві зміни, регулярно відвідувати заняття не можуть, а тому необхідно більше займатися навчальним процесом на вечірньому відділі, створити для студентів нормальні умови роботи.

Ю. С. Червоний зупинився на роботі юридичного факультету. Він сказав, що для налагодження нормального навчального процесу на факультеті треба розв'язати ряд питань: домогтися відкриття вечірнього відділу; створити денний відділ стаціонару з набором в 25 чоловік комуністів, віком 21—23 роки, з рекомендацією міськомів та райкомів партії. Розширення факультету викликається потребою в кадрах юристів та спеціалістів з морського права. Попит на такі кадри весь час зростає в зв'язку з бурхливим розвитком зовнішньої торгівлі. Тов. Червоний закликав також подати необхідну допомогу в проведенні кампанії по виборах до народних судів і сприяти друкуванню збірника на допомогу народним судам.

Н. О. Мамонтова сказала, що, як встановлено перевіркою, 25 сімей працівників університету живуть в дуже поганих житлових умовах. Необхідно прискорити будівництво будинку для викладачів та співробітників університету. Міські партійні організації повинні дати тим, хто цього особливо потребує, квартири з міського фонду. Необхідно також якнайшвидше збудувати студентський гуртожиток.

Багато уваги у своєму виступі Н. О. Мамонтова приділила питанням виховної роботи.

М. Е. Овандер сказав, що колектив університету повинен гідно підготуватись до 100-річного ювілею університету. Ми повинні поставити справу так, щоб визначити місце нашого університету серед інших університетів Української республіки, потурбуватись про збільшення набору студентів на історичний та географічний факультети.

М. Е. Овандер відзначив, що кафедри суспільних наук зробили в цьому році важливе і потрібне починання: проведено конференцію з питань комуністичного виховання. Кафедра філософії органі-

зувала також семінар з етики та естетики. Ці починання треба всіляко підтримувати і поширювати. Можливо, потрібно застарілу тематику науково-дослідної роботи замінити проблемами, які обговорювались на конференції з питань комуністичного виховання.

Дуже погане становище у нас з друкуванням наукових праць: від наукових працівників широкого розмаху виконання наукових робіт, а потім все це подається в наукову частину і лежить там в папках та йде в архів. Необхідно домогтися того, щоб наша продукція не залежувалась і не втрачала таким чином своєї актуальності.

П. Г. Чухрій зупинився у своєму виступі на питанні про персональну відповідальність комуністів. Ми говоримо про погану роботу на тому чи іншому факультеті. Але ж там є декан, партійна організація, комуністи, і коли б ми на наших партійних зборах більше говорили про те, як працюють комуністи, то тоді б ці збори менше були схожі на виробничі наради. Ми повинні говорити і про виробництво, але в першу чергу про відповідальність людей за нього.

На історичному факультеті партійна організація на факультетських партійних зборах розглядала питання про виконання партійних доручень, говорила про авангардну роль комуністів. Це стимулювало роботу комуністів, вони почали більш відповідально ставитись до своїх обов'язків.

П. Г. Чухрій зупинився також на перспективах роботи історичного факультету, говорив про необхідність збільшення набору, про поділ кафедри всесвітньої історії, про підготовку із своїх викладачів докторів наук.

О. І. Юрженко у своєму виступі відзначив успіхи, яких досяг університет за звітний період. В галузі наукової та учбової роботи університет стає центром вузів міста. Наближення 100-річного ювілею дає нам підстави сподіватися на розширення університетської бази. В той же час наближення ювілею покладає і на нас великі зобов'язання. Ми повинні найбільшу увагу зараз приділити підготовці кадрів вищої кваліфікації. У

нас є 398 викладачів, і з них лише 15 — професори і 167 — доценти. Із 123 старших викладачів лише 20 мають вчений ступінь. Неблагополучні справи з підготовкою докторських дисертацій. На деяких факультетах немає професорів, докторів наук. Їх треба вирощувати із своїх викладачів. В цьому напрямку ректорат подасть всіляку допомогу.

Деякі товариші ще дуже мало пишуть і друкують наукових праць (Дроздов, Свічарівська, М. Й. Чухрій).

Треба також забезпечити ріст лаборантського складу, налагодити підготовку кадрів через аспірантуру. Багато є завдань і в галузі навчально-методичної роботи: праця з заочниками, розробка методичних посібників і т. д.

Про серйозні упущення в галузі виховної роботи свідчить той факт, що 100 наших випускників не доїхали до місць призначення (частина, правда, з поважних причин).

Проректорів по адміністративно-господарській частині т. Абрамову слід переглянути свій штат і вжити необхідних заходів для впорядкування аудиторій. Слід також звернути увагу на оформлення коридорів, установити тут стенди, які відбивали б життя факультетів.

Більшої уваги вимагає також робота ідальні.

У своєму виступі ректор університету т. Юрженко торкнувся питання про зовнішній вигляд викладача, про налагодження побутових умов викладачів, про необхідність вести викладання на кафедрах суспільних наук на українській мові. Наприкінці свого виступу т. Юрженко висловив впевненість в тому, що наш університет з честю справиться з усіма своїми завданнями і гідно зустріне славний ювілей — 100-річчя Одеського університету.

Збори обрали партійний комітет університету, до складу якого увійшли: Л. Х. Калуст'ян (секретар), Г. П. Збандут (заступник секретаря), І. М. Шугов, О. І. Юрженко, С. М. Ковбасюк, В. О. Федосеев, Н. Л. Оленович, І. М. Дузь, І. Г. Леонов, Н. М. Якупов, В. В. Фашенко.

ДЕСЯТА, ЮВІЛЕЙНА

Минулої неділі відбулася десята традиційна легкоатлетична естафета на приз нашої газети. Подія, як бачимо, ювілейна. Тому і редакція, і спортсмени до останнього дня чекали рекордів. Але похмура холодна погода та вітер ще до початку естафети розвіяли ці надії.

Об одинадцятій годині стартували дівчата. І вже на перших етапах виявилось, що «монополія лідерства» спортсменки фізмату на всій дистанції витримує жорстоку конкуренцію з боку легкоатлеток хімфаку, філфаку та біофаку. Фізматівкам до того ж, не везло при передачі палички. Але основною причиною боротьби за перемогу, безумовно, є підвищення спортивної майстерності легкоатлеток університету і, в першу чергу, на вищезгаданих факультетах.

Дівчата хімфаку і філфаку хотіли хоч раз побувати на жіночому місці — бути першими і володарювати. Біологині зробили серйозну спробу відновити «статус-кво» на університетському легкоатлетичному Олімпі. Адже вони були переможцями трьох перших естафет.

Проте досвід і відмінна підготовка дали своє — на фініші першою була представниця фізмату А. Архангельська. Час команди-переможниці — 8 хвилин 38,2 секунди. Виборювали перемогу: Повага, Лісіна, Безпрозвана, Курочкіна, Журавльова, Андріанова, Петровська, Абрамова, Архангельська.

Далі фінішували відповідно спортсменки хімфаку, філфаку та біофаку.

Серед чоловічих команд поза

конкуренцією були фізматівці. Де хто може здивуватися:

— А як же філологи?

Філологи вже після першого етапу виявилися десь посередині і більшу половину дистанції естафети «вибирались» на друге місце. Більшого зробити вони не могли. Це й не дивно. Хіба може перемогти команда, коли деякі її члени не відвідали жодного тренування? Постійно готувалися до естафети лише 2—3 чоловіки. Це вже тема для серйозної розмови на спорт-раді і комсомольському бюро факультету.

Час команди фізмату — 6 хвилин 657 секунд. Склад команди: Юр'єв, Львов, Бондаренко, Білоус, Мацаренко, Верзескул, Чекайда, Смулянський, Фролов, Таліс.

На третьому місці були біологи. Приємною несподіванкою було че-

тверте місце наших друзів — спортсменів факультету іноземних мов.

Вимпелом за масовість нагороджено спортсменів філфаку, які виступали 3 жіночими і 2 чоловічими командами. Не меншу кількість учасників виставив біофак. Але заявка на участь в естафеті було подано до оргкомітету в день естафети, причому деякі з них не були підписані лікарем. І, крім того, як зрозуміти таку масовість: дві команди біофаку взяли старт, а до фінішу не прийшли.

Слід відзначити добре організоване судівство естафети, яким керував тов. Іванян.

А. ПОДОЛЯН.

Редактор В. ФАЩЕНКО.

Р. МАЩЕНКО, НОВОРОСІЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ 8(20) ЛИСТОПАДА 1910 РОКУ

ДО СТУДЕНТСТВА

Місто вирувало. Натопи людей заповнили Дерibasівську вулицю і Соборну площу. Особливо жваво було біля будівлі Імператорського Новоросійського університету, який охоронявся нарядами поліції.

Що ж відбувалося в університеті 8 (20) листопада 1910 року?

Вшанування пам'яті Толстого вилилося в яскраву демонстрацію протесту студентства проти сваволі і насильства, що панували в самодержавній Росії. Кожна лекція в цей день починалася з пропозиції вшанувати пам'яті найвидатнішого письменника Росії вставанням. Деякі, найбільш прогресивні викладачі університету і Вищих жіночих загальноосвітніх курсів виголосили короткі промови з приводу смерті Толстого (проф. Ланге, приват-доцент Твердохлібов та інші). Багато аудиторій спустіли — студенти покинули їх і зібралися у вестибюлі головного корпусу. На прохання і умовляння ректора розійтись вони відповідали відмовою.

Сам поліцеймейстер міста Корзанський прибув до місця подій. Одна з груп студентів, що схвилювано розмовляла на Дерibasівській вулиці, спробувала проспівати Толстому «вічну пам'ять». Студентів зразу ж оточили городові. 18 чоловік було заарештовано і відведено до Бульварної поліцейської дільниці, де складено протокол: «Про порушення громадського порядку».

До пізньої ночі групи студентів ходили по вулиці. І весь цей час за ними слідкували посилені наряди поліції.

Про все, що відбувалося 8 (20) листопада в Одесі, ми дізналися з газети «Одеськіе новости». З цензурних міркувань вона не могла більш детально розповісти про студентські заворушення і страйк 8 (20) листопада. Справжній розмах і цілі студентського страйку в Новоросійському університеті стали зрозумілими після ознайомлення з архівними документами. Один з них, «Звернення до студентства», випущений 8 (20) листопада 1910 року Коаліційною Радою університету, ми друкуємо нижче (з деякими скороченнями).

Ще не так давно, в тяжку годину поразки народу, кривавого кошмару смертних кар, насильств і екекуцій лунав могутній голос старця Лева Миколайовича Толстого: «Не можемо мовчати».

Цей крик, що вирвався з глибини душі прекрасного християнина всупереч догмі «непротивлення злу», з швидкістю блискавки облетів неосаянну Росію і знайшов у сумлінні кожного глибокий і щирий відгук.

...Як і тоді, «Не можемо мовчати» і зараз викликає у нас ту ж відповідь.

Так, ми не можемо мовчати, коли всі завоювання 1905 року відбираються.

...Ми не можемо мовчати, дивлячись на народ, що гине від голоду і епидемій.

...Ми не можемо мовчати, коли сваволя і насильство широким потоком ллються по Росії.

...Ми не можемо мовчати, коли нашу «alma mater» перетворили в поліцейські казарми.

...Ми не можемо мовчати, коли професори, наші жреці науки, забувши про всякий сором і своє покликання, за чини і нагороди продали науку охоронці і зробилися при ній чиновниками для «особливих доручень».

Ми не можемо мовчати, коли в нашому студентському середовищі всіма засобами насаджується зрадництво, вбивство, шпигунство і розбешеність.

Так, ми, прогресивне студентство, з огляду на те, що поліцейські умови в Росії, а в Одесі особливо, не дають можливості навіть в слабкій формі і навіть в «храмі» науки провести цей день в бесідах, згадках і шануванні пам'яті Толстого, Коаліційна Рада вважає за єдино можливе запропонувати студентству утриматися в день національного трауру (в понеділок, 8 листопада) від звичайного про водження часу і на знак протесту проти тих, хто правив при житті Толстого і не дає нам тепер можливості вшанувати пам'ять його, оголосити одноденний страйк.

Коаліційна рада.